

Kauluskaija - *Psittacula krameri*

Teksti: Leena Pätälä

Kauluskaija, jonka vanhoja nimiä ovat intiankaulanauhakaija ja aleksanterinkaija, on kaunis, pääosin vihreä lintu, joka kuuluu aasialaiseen *Psittacula*-sukuun. Suvusta meillä Suomessa esiintyy useimmin kauluskaijaa, isokauluskaijaa (ent. isoaleksanterinkaija, *Psittacula eupatria*) ja joskus luumupääkaijaa (*Psittacula cyanocephala*), sekä varsin harvoin punarintakaijaa (ent. mustaviiksikaija, *Psittacula fasciata*). *Psittacula*-suvun lintuja alettiin pitää häkkilintuina jo Aleksanteri Suuren aikana (vuosina 356-322 eKr) ja hän itse oli varsin ihastunut niihin ja omistikin mm. lukuisia isokauluskaijoja - tästä nimitys aleksanterikaija.

Kauluskaija on luonnossa levinnyt Pohjois-Afrikasta Aasiaan, se kestää kylmää suhteellisen hyvin ja on yksi maailman suosituimmista lajeista, joista on jalostettu erilaisia värimuunnoksia. Se on erittäin suosittu lemmikkilintu luonnonvärisenä Euroopassa, kun taas kaikki mahdolliset värimuunnokset ovat japanilaisten mieleen.

Kauluskaija-nimi johtuu aikuisen koiraan kaulan ympäri menevästä mustasta nauhasta, jonka reunassa on vaaleanpunertavaa. Kaulus ilmaantuu koiraalle kun se tulee sukukypsäksi n. 2-3 vuoden iässä, naaraalta se puuttuu kokonaan. Lintu on pitkä ja elegantti, n. 41-42 cm ja sillä on *Psittacula*-suvulle tyypillinen erittäin pitkä ja näyttävä pyrstö.

Kauluskaija on helppohoitoinen, kaunis, kesyynnyttyään seurallinen ja kutakuinkin miellyttävä-ääninen lintu. Nuoren yksilön kesyttäminen on helppoa, jotkut yksilöt saattavat oppia jonkun sanankin. Lajin tyypillinen edustaja on vilkas, utelias, seurallinen ja toimiva lintu. Se on erittäin hyvä lentäjä, ja pitkän siipivälinsä vuoksi sillä tulee olla mahdollisimman suuri pitkänomainen häkki, sekä mielellään vapaana oloa.

Kauluskaijat Olga ja Hate

Kauluskaija – *Psittacula krameri*

Kauluskaijan ravinto koostuu pääasiallisesti hyvälaatuisista pelleteistä. Lisäksi voi antaa hirssiä, joskus pähkinää, mietoa juustoa, suolatonta näkkileipää, kananmunaa.. Vihanneksia ja hedelmiä tulee aina olla tarjolla.

Tämän lajin linnut aloittavat pesimiskautensa varsin varhaisessa vaiheessa, jopa tammikuussa. Emo pyöräyttää 3-4 munaa n. kolme päivää pesänrakentamisen jälkeen. Koiras syöttää naarasta haudonnan aikana, joka kestää n. 22-24 päivää, ja kuoriutumisen jälkeen koiras syöttää myös poikasia. Nuori kauluskaija muistuttaa naarasta, mutta silmien iirikset ovat harmahtavat ja nokka vaaleampi.

Tätä lintua voi hyvin pitää yksinkin, mutta silloin sillä on oltava paljon puuhasteltavaa ja sille on pidettävä seuraa mahdollisimman paljon. Kauluskaija on hyvä lintu myös aloittelijalle.